

TEKST 18: Koranen – om slaget ved Badr

Koranen er opdelt i 114 kapitler (suraer), der atter er opdelt i vers ('aya', plur. 'ayat'). Nedenstående sura-vers dateres efter T. Nöldekes kronologi til Medina-perioden.

5

Sura 8 - 1.¹ De spørger dig om byttet. Sig: "Byttet tilhører Allah og profeten. Frygt Allah og ordn fredeligt jeres mellemværende og adlyd Allah og hans Sendebud, såfremt I er troende." 2. De troende er de, hvis hjerter føler bæven, når Allah nævnes, og hvis tro forøges, når hans underfulde åbenbaringer foredrages for dem, og som forlader sig på deres Herre.[...] 5. Det er, som da din Herre førte dig ud af dit hjem² for sandhedens skyld, og en del af de troende var uvillige 6. og tvistedes med dig om det rette, uagtet det var trådt klart frem, som om de blev drevne med åbne øjne i døden. 7. Tænk på, hvorledes Allah lovede jer, at den ene af de to skarer³ skulle blive jeres, og I ønskede, at det skulle være den uvæbnede⁴; men Allah ville bekræfte sandheden ved sit ord og helt udrydde de vantro 8. for at bekræfte sandheden og gendrive det falske trods syndernes modstræben. 9. Tænk på, hvorledes I anrøbte jeres Herre om hjælp, og han svarede jer: "Jeg vil understøtte jer med 1000 engle i følge." 10. Dette gjorde Allah kun for at forkynde jer glæde, og for at jeres hjerter skulle blive rolige. Kun fra Allah kommer hjælpen, visselig Allah er vældig og vis. [...] 12. Tænk på, hvorledes jeres Herre åbenbarede for englenerne: "Jeg er med jer, styrk dem, der tror, men Jeg vil indgyde frygt i de vantros hjerter; hug hovederne af dem og afhug alle deres fingre", 13. fordi de har trodset Allah og Hans sendebud, thi når nogen trodser Allah og Hans sendebud, så straffer Allah hårdt! 14. Det er dette, I skal erfare, og at helvedsildens straf venter de vantro. 15. Og, I troende, når I møder de vantro mandstærke, så vend dem ikke ryggen! 16. Thi den, der vender dem ryggen undtagen for atter at gå løs på dem eller for at søge hen til en anden afdeling, han høster vrede fra Allah, og hans bosted bliver Helvede, og det er en ond vandring! 17. Det var ikke jer, der dræbte dem, nej, Allah dræbte dem; og det var ikke dig, der skød, da du skød, men Allah, der skød; og det skete for at prøve de troende med en herlig prøvelse, thi Allah er hørende og vidende. 18. Hensigten dermed var at tilintetgøre de vantros list! 19. Hvis I⁵ har nedbedt sejren, så er sejren nu indtruffet for jer⁶; og hvis I hører op, så er det det bedste for jer; men hvis I atter begynder, så begynder også vi igen, og da vil jeres skarer ikke hjælpe jer noget, hvor talrig den end er, thi Allah er med de troende! [...] 30. Hvorledes brugte ikke de vantro rænker mod dig⁷ for at holde dig fast eller dræbe dig eller fordrive dig; de brugte rænker, men Allah bruger også rænker, og han er den dygtigste til at bruge rænker! 31. Når Vore åbenbaringer foredroges for dem, sagde de: "Det har vi allerede hørt; ville vi, så kunne vi sige noget lignende, det er kun ældgamle historier!"⁸ 32. Og de sagde: "O, Allah, er dette sandheden fra Dig, så lad regne stene fra himlen over os eller send os en pinefuld straf!" 33. Men Allah var ikke til sinds at straffe dem, så længe du var blandt dem, og

¹ Sura 8 sigter primært til slaget ved Badr i år 624, hvor Muhammeds tilhængere stødte på en overlegen hær fra Mekka, da de ville plyndre en mekkansk karavane.

² Medina

³ De to skarer: den mekkanske karavane og den mekkanske hær.

⁴ Den ubevæbnede skare: den karavane, som Muhammed var draget ud for at plyndre, men som undslap til Mekka.

⁵ Der tales her til den fjendtlige mekkanske hær.

⁶ Der tænkes her på muslimernes sejr, der er kommet over mekkanerne.

⁷ Der tænkes her på Muhammeds tid i Mekka inden udvandringen.

⁸ Hentydning til bl.a. Nadr bin al-Hârith (se tekst 3), der blev henrettet efter slaget ved Badr (se tekst 17)

Allah ville ikke straffe dem, når de bad om tilgivelse; 34. men hvorfor skulle Allah ikke straffe dem, når de spærrer ude fra den hellige bedeplads⁹, uagtet de ikke er dens virkelige Herrer, thi det er kun de gudfrygtige; men de fleste af dem er uvidende. 35. Deres bøn ved helligdommen er ikke andet end fløjten og klappen i hænderne.¹⁰ Så erfar da straffen for jeres fornægtelse! 36. De vantro giver bidrag af deres formue for at spærre ude fra Allahs vej; og de skal komme til at give ud deraf, men derefter skal de gribes af fortrydelse og lide nederlag. De vantro skal forsamles i Helvede, 37. for at Allah kan sondre de onde fra de gode og hobe de onde sammen, samle dem og kaste dem i Helvede; det er dem, der er fortabte. 38. Sig til de vantro: hvis de hører op, så tilgiver Han dem det forbigangne; men hvis de bliver ved, så er de tidligere slægters eksempel gået forud. 39. Bekæmp dem, til der ingen forførelse¹¹ er mere, og religionen helt tilhører Allah. Hører de op dermed, så ser Allah, hvad de gør; 40. men vægrer de sig, så vid, at Allah er jeres beskytter. Hvor herlig en beskytter, hvor herlig en hjælper! 41. Vid, at femtedelen af det bytte, som I tager, tilhører Allah, profeten, slægtninge, forældreløse, fattige og vejfarende; hvis I da tror på Allah og det, Vi åbenbarede Vor tjener på afgørelsens dag,¹² den dag, da de to krigerskarer mødtes, og Allah har magt til alle ting! [...]

61. Men er de tilbøjelige til fred, så vær du også tilbøjelig dertil og forlad dig på Allah, thi Han er den hørende og vidende. 62. Har de i sinde at bedrage dig, så er Allah dig nok; det var Ham, der understøttede dig med sin hjælp og med de troende 63. og gjorde deres hjerter endrægtige¹³; om du så havde givet alt, hvad der er på Jorden, ville du ikke have gjort dem endrægtige; det er Allah, der har gjort det, han er vældig og vis. 64. O, profet, du har nok i Allah og de troende, der følger dig. 65. O, profet, opæg de troende til kampen! Er der hos jer 20, der holder ud, vil de overvinde 200, og er der hos jer 100, vil de overvinde 1000 af de vantro, fordi de er uforstandige folk. [...]

72. De, som blev troende og udvandrede¹⁴ og kæmpede med gods og liv for Allahs sag, og de, som gav dem ly og hjælp¹⁵, de er dem, der står hverandre nærmest. [...] 73. De vantro er hverandre de nærmest stående, og gør I ikke det samme, så opstår der forvirring på Jorden og stor skade. 74. De, der er blevet troende og er udvandrede og kæmper for Allahs sag, og de, som giver dem ly og hjælper dem, de er de sande troende, for dem er der tilgivelse og rigeligt underhold.

30

J. M. Rosenløv: *Islam – Grundlæggelsen og den tidligste ekspansion* (2013)

[Da overs. F. Buhl: *Quranen. Et Udvalg i kronologisk Rækkefølge* (1921) s.70-75)

---

⁹ Kaba'en i Mekka

¹⁰ Hentyder til skikke blandt mekkanerne

¹¹ Se ligeledes bl.a. tekst 14

¹² Slaget ved Badr

¹³ *Gøre endrægtige*: forene

¹⁴ De, der udvandrede fra Mekka

¹⁵ "Hjælperne" (al-ansar) i Medina